

גברים ונשים מגיבים על אמרה הפרובוקטיבי של האשה האוסטרלית, הטוענת כי רק גירוי הדגדגן מביא אשה לידי אורגזמה

לי ברור, שבת הווג של צריכה לה עריך וליהנות מהאורגזמה שלי. שהשגת האורגזמה צריכה להיות המטרה שלה בדיוק כמו שהיא שלי, וששנינו צריכים לרצות להגיע לסיפוק מיחסי המין שהתפתחו בינינו. לא זכורה לי אשה שוויתרה על האורגזמה שלה. אני חושב שהגבר הוא שדואג ושאהראי לאורגזמה של השניים. אני מתגרה בקלות. לי לא קשה להשיג את הפורקן שלי. בשביל האשה זה מאמץ. עליה להתגרות במשך זמן ממושך יותר. האורגזמה שלי תגיע בכל מיקרה, ועל כן עלי לשלוט בעצמי כדי להאריך במישחק האהבה. אני לא סובל מהעובדה שעלי לעצור את עצמי. חשוב לי לגרום הנאה לבתי-זוגי.

מסיוני למדתי שלנשים יש קושי גדול יותר משל הגבר להגיע לאורגזמה. אני מתכוון לומר שעל האשה לא מוטלת מחוייבות לדאוג להנאת הגבר, אולם זהו דבר קל. אני חושב שהגבר מגיע לפורקן בצור רה קלה יותר, הוא מרשה לעצמו להתגרות בקלות. נקודת המוצא — התשוקה — שווה אצל הגבר והאשה. גם היתרגשות המינית זהה. קיים יותר דימי יון משוני, וזה מקסים אותי, ובכל זאת, תחום הגירויים המיניים המשפיעים על הגבר הוא רחב יותר. אני מרשה לעצמי להתגרות ממראה גופה של אשה, מסימ, מתמונות. כל אלה נוצרו עליידי גברים ולמען גברים. אשה, לעומת זאת, הוסמת עצמה בפני גירויים מיניים כי אלה. זה אינו מצב טבעי, אלא תופעה נרכשת. האשה חונכה להגביל את הגירוי המיני שלה. איני יודע אם זוהי הסיבה לכך שהגבר מגיע בקלות לפורקן והאשה ביתר קושי, אך יתכן שגם זהו חלק מההסבר.

קראתי שהוכח שגירוי מיני זהו מהביא גבר מהר יותר לזיקפה מאשר אשה לרטיבות. יתכן שגם תופעה זו הינה תור צר של הינוך, אשר בו התגובה לגירוי

אפשר להעזר בפורנוגרפיה!

מיסתורי האורגזמה הנשית

המאמר שפורסם בגיליון "העולם הזה" (2288) לפני תישעה שבועות, תחת הכותרת "מיסתורי האורגזמה הנשית", עורר, כמצופה, תגובות חריפות ביותר של הודעות ותדהמה. לא רק לגבי נשים רבות היווה המאמר גירוי ששינה את תפיסתן לגבי מקומן ביחסי-המין, אלא גם בעיני גברים רבים, בני כל הגילים, היו כמאמר גירויים מדהימים. גינת רזין, כתבת "העולם הזה" לענייני רפואה, שגבתה בחודשים האחרונים עדויות ותגובות של נשים וגברים על אותו מאמר, ממושיכה בכך בעמזרים אלה.

יצר. איני רואה בכך כל בעייה. לצד הכרויות חולפות קיימות גם התקשרויות ממושכות. כל קשר אמיתי הנוצר בין שני אנשים כרוך בדאגה ובחביבה. זהו הדבר שמפגיש ביניהם שוב.

ל ארי גרין (39), בעל תואר אקדמי במינהל-עסקים. הגיע לארץ מווירג'יניה שבארצות-הברית. הוא מתגורר ועובד בארץ כבר שנה. אולם לא יכול להיקרא "עולה חדש" מכיוון שאינו יהודי. לפני שבועיים נשא אשה בחורה ישראלית — בנישואין אזרחיים בקפרי סין. שפתו שונה, אולם הוא לא נראה זר. לאשתו הוא קורא "הני" והיא לו "דרלינג"... לא בכל בית ישראלי מוציאים זוג שכזה. גם לא בירח-דבש.

ל ארי גרין מספר:

רוב האמריקאים יודעים שהישראלים הם גברים שוביניסטים, הם אינם חושבים על האשה ולא רואים לה באקט המיני. אנחנו, הגברים האמריקאים, נרמדים אחרת. חשוב לנו שהאשה תיהנה לא פחות מאיתנו, הגברים. מאהב טוב הוא זה שנותן דעתו על הנאת בתי-הווג, ולא רק על הפורקן שלו עצמו. אני חי בישראל כבר שנה, אולם לא מכיר גברים ישראלים. לא שוחחתי מעולם עם ישראלים על התנהגותו המינית, כך שאיני יודע אם הישראלי הוא אכן שוביניסט גברי. זו רק ההשערה שלי וזו הדיעה המקובלת עלי.

פה בארץ שמעתי אומרים, שבאמריקה נשים וגברים שכחו מהי אורגזמה; שר אין אורגזמה ביחסי-מין. זה אינו נכון. ההיפך הוא הנכון. נשים אמריקאיות ערות מאוד להשגת הסיפוק ביחסי-מין. אני משוכנע שנשים אלה התנסו בהרבה גשה של אורגזמה.

מובן שיחסי מין ודאגה להנאה של בתי-הווג אינם מחייבים מערכת של נר-שואים. יש בהחלט נטייה להתרחק ממיסגרת של פרטנר אחד ויחיד לכל החיים. היום האנשים נעים ממקום למקום, נוצרו הודמנויות להכרויות חדשות וחולפות. הערכים הדתיים השמרניים איבדו מחשיבותם. האדם עסוק ברדיפה אחרי כסף, כי כסף נתפס כאמצעי הי